

VOJTOVO Ā ESTINEDĀŠLĀ•

StĀ™eda, 17 prosinec 2008

"Ty se nĀ›jak potutelĀ› usmíváš;" Ā™íkál MedvĀ›d na první akci, na které jsme byli bez dítĀ›te. "Raduju se, Ā¾e jsem zbavila Vojtíška..." "Hm, tak proto mají matky v šestinedĀ›lí sníĀ¾enou trestní sazbu..." (O pár dnĀ› pozdĀ›ji byl doma celý den a velmi se divil, proĀ• nemají sníĀ¾enou trestní sazbu v šestinedĀ›lí i otcové...)

Tak, jako si nĀ›kdo, kdo zaĀ¾il zimu maximĀlnĀ› v Krkonoších, tĀ›Ā¾ko pĀ™edstaví, jak mrzne na Severním pólu, nĀ›kdo, kdo vidĀ›l malé dítĀ› maximĀlnĀ› u sousedĀ›, tĀ›Ā¾ko pĀ™ipraví na to, Ā¾e bude matkou. AlespoĀ› mne mateĀ™stv smĀ›rech zaskoĀ›ilo. Ano, tušila jsem, Ā¾e mít dítĀ› je omezení, Ā¾e uĀ¾ nebudu moct chodit dvakrát týdnĀ› do divac nebudu moct jet stopem na Ukrajinu, tušila jsem, Ā¾e se ze zaĀ•átku pravdĀ›podobnĀ› moc nevyspím, tušila jsem, Ā¾e se mi zvĀ›tší prsa a poteĀ›e z nich mléko, atd. Netušila jsem jaké to je, být u dítĀ›te uvázaná 24 hodin dennĀ›, sedm dní v týdnĀ›, netušila jsem jaké to je, kdyĀ¾ po nĀ›kolik týdnĀ› Ā•lovĀ›k spí stylem - hodinu spát, pĀ™ hodiny kojít, hodinu spát, pĀ™l hodiny kojít,... netušila jsem, Ā¾e budu mít prsa nateklá a bolavá, budu se cítit jak špatnĀ› podojená kráva, a Ā¾e mi z nich bude neustále odkapávat mléko jak z netĀ›snících vodovodních kohoutkĀ›, zatímco moje dítĀ› bude Ā™vát hlady, protoĀ¾e se nebude umĀ›t pĀ™isát... netušila jsem, jak moc budu milovat svoje V lednu to budou dva roky, co se narodil náš syn Vojta. Tu zimu snĀ›Ā¾ilo jen jeden jediný den - kdyĀ¾ nás MedvĀ›d vezl z porodnice domĀ›. PĀ™estoĀ¾e snĀ›hová kalamita byla týden dopĀ™edu hlášená, sníh - jako kaĀ¾doroĀ•nĀ› - silniĀ•áĀ™me pĀ™ekvapil, takĀ¾e nebyla protáhnutá ani jedna silnice. Tolik jsem se domĀ›tĀ›šila! Dali jsme Vojtíška do postýlky a já se rozhlédla po obýváku a vidĀ›la svĀ›j starý Ā¾ivot - kníĀ¾ky, poĀ›ítaĀ•, rozepsanou práci, noviny... a zaĀ•la jsem uvaĀ¾ovat, jak do toho našroubuji všechno to kojení, pĀ™ebalování, ... jako bych najednou Ā¾ila ve dvou svĀ›tech, které se mi v ten moment propojily. MedvĀ›d šel odházet sníh a Vojta zaĀ•al bre a já taky, protoĀ¾e najednou to nebylo jak v nemocnici - tady máte Ā•isté košilky, tady Ā•isté pleny, sem házejte ty špinavé, kdyĀ¾ vám nĀ›co dojde, dojdĀ›te si támhle, sem si poloĀ¾te dítĀ›, tady ho pĀ™ebalte,... byli jsme doma a já potĀ™ebovala vymyslet nĀ›jaký vlastní systém - vzpomenout si, kam jsem asi dala pleny, kam košilky, vymyslet, kam mám dítĀ› poloĀ¾it a co všechno si musím pĀ™edem pĀ™ipravit, aby mi pak v prĀ›bĀ›hu akce nic nechybĀ›lo... a potĀ™ebovala jsem to vymyslet hned, protoĀ¾e MedvídĀ› Ā™valo jak tur. A já se pomalu nemohla ani zvednout, protoĀ¾e mĀ› všechno bolelo... a tak jsem jen sedĀ›la a breĀ›ela. A pak pĀ™išel MedvĀ›d a pochopil, Ā¾e ne nadarmo si bra dovolenou... a tak jsme to všechno vymysleli spolu. (StejnĀ› se nám asi aĀ¾ tak naposedmé podaĀ™ilo se zaĀ™ídit tak aby v okamĀ¾iku, kdy Ā•lovĀ›k dítĀ› rozbálí na pĀ™ebalovacím pultu a nemĀ›Ā¾e od nĀ›j odejít, bylo vše potĀ™ebné Jak bĀ›Ā¾el Ā•as, bĀ›Ā¾né procedury jako je pĀ™ebalování a koupání se stalo rutinní záleĀ¾itostí. Bylo na Ā•ase se postarat nĀ›jakou duševní potravu. V tomto smĀ›ru se iniciativy chopil manĀ¾el a rozhodnĀ› neztrácel Ā•as - uĀ¾ na porodním sále, zatímco mĀ› zašivali, tak vyprávĀ›l Vojtovi o tom, Ā¾e má svoje práva a Ā¾e je Evropan... skoro jsem se bála, Ā¾e mu ještĀ› poví, Ā¾e nejnovĀ›jší novinka dne je, Ā¾e koneĀ•nĀ›, po sedmi mĀ›sících, vláda dostala dĀ›vĀ› si to rozmyslí a bude chtít vlézt zpátky... doktor docela koukal, nĀ›co takového tam ještĀ› asi nemĀ›li :-)) PĀ™es o tom, Ā¾e jeho dítĀ› je geniální, MedvĀ›d nepolevoval ve svých vzdĀ›lávacích snahách ani po pĀ™íjezdu domĀ› - napĀ™íklá rozhodl, Ā¾e nám bude kaĀ¾dý veĀ•er pĀ™edĀ›tat kapitolu z Velkých dĀ›jin koruny Ā•eské. (Vzhledem k tomu, Ā¾e to má 19 nĀ›které se ještĀ› dĀ›lí na A a B, a kaĀ¾dá z tĀ›ch knih má skoro 800 stran, tak má Vojtíšek do maturity o zábavu postaráno.) ZaĀ•ali jsme od zaĀ•átku - rozdĀ›lováním na nezolit a paleolit; i pĀ™es mé marné protesty, Ā¾e bychom zrovna tohle mohli pĀ™eskoĀ›it a zaĀ•it u nĀ›Ā•eho zajímavĀ›jšího, tĀ™eba u nĀ›jaké války... ale MedvĀ›d pĀ™eska nesnáší a tak jsme poslouchali, jak pĀ™es naší zemi kdy postupoval ledovec, v prĀ›bĀ›hu Ā•ehoĀ¾ malej vĀ›dycky usnul. (MedvĀ›d se pak ptal, jestli to pĀ™edĀ›tání není moc monotónní, Ā¾e by to Vojtíškovi kdyĀ¾tak spí vyprávĀ›l... ale myslím, Ā¾e chyba nebyla v pĀ™ednesu. Ā½e i kdyby u toho hrál divadlo, tak rozdĀ›lování na glaciály a interglaciály by uspalo i vola...) V rámci všestranného rozvoje však mĀ›l Vojtíšek na programu kromĀ› dĀ›jin také napĀ™íklad štĀ›pení jádra, rozdíl mezi kapitalistickou a socialistickou spoleĀ•ností, Ā•i monetární a fiskální politiku v makroekonomii... samozĀ™ejmĀ›, Ā¾e s takovým šírokým zábĀ›rem to netrvalo dlouho a MedvĀ›d na na mezeru ve svých vlastních vĀ›domostech. Zrovna byl u toho jak "...se ti rozloĀ¾í ty bílkoviny v bĀ™íšku na...no vidíš;, to nevím...budu ti muset sehnat, Vojtíšku, nĀ›jakého chemika, který ti to vysvĀ›tlí..." (Dodnes však Ā¾ádného experta, který by nemluvnĀ›ti podrobnĀ› vysvĀ›tloval podstatu chemických reakcí, nesehnal :-)) Dnes jsou Vojtovi skoro dva roky a za tu dobu toho tátu také dost nauĀ›il: jídlo je hamity, CDĀ•ko je kolo, kdyĀ¾ nĀ›co spadne, tak to bácalo, Ā¾ába je bába a místo vĀ›ty: „vem si Ā•epici!" je manĀ¾el schopen z pusy vypustit vĀ›tu: „vem si pipi!" Za necelé dva mĀ›síce nás to celé Ā•eká zas - tentokrát uĀ¾ by nás to nemĀ›lo zaskoĀ›it, aĀ•koliv bĀ›hví - tĀ™eba se na pĀ™íchod druhého dítĀ›te Ā•lovĀ›k nemĀ›Ā¾e dostateĀ•nĀ› pĀ™ipravit pĀ™edem. Tak rychle to uteklo - pĀ™ed chvílí s Vojtou a za chvíli tam budeme zas a opĀ›t budeme slzet nad tím, jaký je to zázrak, Ā¾e se z lásky dovede vytvoĀ™it nĀ›co tak krásného. DrĀ¾te mi - nám - palce...Sandra UPOZORNĀŠNÍ: SoutĀ›Ā¾ trvá do 11. 1. 2009 Prosím, své texty posílejte adresu: redakce - zavináĀ• - kudlanka.cz díky, d@niela